

OSTATNIE WIADOMOSCI

Przebiegła miesięczna
1.50 z odb. w Adm.
1.95 z odb. do domu

KRAKOWSKIE

10 gr.

Rok VII.

Kraków, Niedziela 30 maja 1937 r.

Nr. 148

Anglia zmieniła rząd

Premier Baldwin dowcipem pożegnał Izbę Gmin

LONDYN. Stanley Baldwin był w czwartek po raz ostatni w Izbie Gmin i po raz ostatni zabrał głos z ławy rządowej. Było to wystąpienie bardzo krótkie i zawierało jedynie odpowiedź na interpelację w sprawie przyszłych diet poselskich.

Premier oświadczył, że diety

te, które w r. 1911 ustalone zostały w wysokości 400 funtów szterlingów rocznie, okazały się dziś nie wystarczające wobec obowiązków, jakie spadają obecnie na posłów do Izby Gmin, wskutek czego rząd postanowił zaproponować Izbie podniesienie diet do 600 funtów rocznie.

Powstającemu z ławy rządowej premierowi zgotowano żywiołową owację, w której wzięli udział zarówno posłowie większości rządowej, jak i opozycji.

Gdy interpelant zapytał następnie Baldwina czy w przyszłym tygodniu odbędzie się debata parlamentarna nad tą sprawą, premier odpowiedział dowcipnie, że nie przystoi mu przesądzać dziś tego, co dzieć się ma w Izbie w przyszłym tygodniu.

Ta żartobliwa aluzja do dzisiejszej rezygnacji ze stanowiska szefa rządu wywołała powszechną wesołość i Baldwin opuścił Izbę Gmin pod znakiem dowcipu, co jest tak bar-

dzo charakterystyczne dla jego sposobu bycia oraz dla angielskich stosunków

LONDYN. — Wczoraj rano premier Baldwin udał się do pałacu w Buckingham, by złożyć królowi swą dymisję.

Król, który przyjął dymisję premiera, zgodnie z radą Baldwina zawiązał do siebie kanclerza skarbu Neville Chamberlaina, by powierzyć mu misję utworzenia nowego rządu.

Neville Chamberlain, przyjęła zaofiarowaną mu przez króla misję tworzenia nowego rządu.

Co do spodziewanych zmian, oczekiwana jest przede wszystkim zmiana teki przez sir Samuela Hoare'a. Pierwszy lord admiralicji porzucić ma swój obecny resort i objąć stanowisko ministra spraw wewnętrznych na miejsce sir John Simona, który w spadku po Chamberlainie obejmie kanclerst-

wo skarbu.

Nominacja sir Samuela Hoare'a na stanowisko ministra spraw wewnętrznych byłaby bardzo znamieną, gdyż wskazywałoby, że nie kto inny, lecz Hoare upatrzony jest na przyszłego premiera.

W hierarchji gabinetu brytyjskiego stanowisko ministra spraw wewnętrznych jest bardzo wysokie i zazwyczaj liczone jest w kolejności jako trzecie, t. j. zaraz po kanclerstwie.

Otwarcie największego mostu

SAN FRANCISCO. — We czwartek dokonano tu uroczystego otwarcia ruchu pieszego na największym moście wiązującym światła, przetrzuconym przez Złotą Bramę w San Francisco.

Tragedia lotnicza

Donoszą z Santa Maria (Kalifornia) iż spadł na tamtejszym lotnisku, wkrótce po starcie, samolot pasażerski. Pilot i 5 pasażerów, w tym dwie kobiety ponieśli śmierć.

Tradycyjna procesja w Spale

Tradycyjnym zwyczajem zainicjowana przez P. Prezydenta R. P. odbyła się w rezydencji spalskiej procesja Bożego Ciała.

Uroczystość celebrował ks. plk. Jan Humpola, przyboczny kapelan Pana Prezydenta w asyście proboszcza z Inowłodzia ks. Stanisława Kolskiego.

Celebranta prowadził P. Prezydent R. P. w asyście p. wicepremiera Kwiatkowskiego, szefów kancelarii cywilnej i gabinetu wojskowego. Dalej prowadzili ks. Humpola; starosta rawski Stefan Modliński, nadleśniczowie lasów spalskich Koziański i Petrykowski, prezes Domu

Ludowego w Królowej Woli Michał Skłodowski i zarządca rezydencji Stanisław Rządcki.

W kaplicy, podczas procesji śpiewał chor kompanii zamkowej, wychowankowie bursy spalskiej im. Michaliny Mościckiej oraz dzieci szkoły w Smardzewie.

W uroczystości, która zakończyła się błogosławieństwem wojska wzięła udział małżonka Pana Prezydenta p. Maria Mościcka.

W procesji postępowali: personel lasów spalskich, okoliczne strażnice i rzesze ludu w malowniczych strojach.

Boże Ciało w Warszawie

Piękne i podniosłe uroczystości

Dorocznym zwyczajem Święto Bożego Ciała uczciła Warszawa pięknymi i podniosłymi uroczystościami.

O godz. 10 rano w katedrze św. Jana ks. biskup Szlagowski odprawił nabożeństwo pontyfikalne, w którym wzięli udział przedstawiciele władz państwowych i miejskich, duchowieństwa, wojska, wyższych uczelni oraz olbrzymie tłumy wiernych.

Cały plac Zamkowy i Krakowskie Przedmieście wypełniły setki chorągwi kościelnych i pocztów sztandarowych korporacji akademickich, związków robotniczych, cechów rzemieślniczych i t. p.

Po nabożeństwie ks. Nuncjusz Filip Cortesi poprowadził procesję przez plac Zamkowy do kościoła św. Anny, a następnie do kaplicy Warsz.

Tow. Dobroczynności do kościoła św. Józefa na Krakowskim Przedmieściu oraz w powrotnej drodze do ołtarza przy figurze Matki Boskiej Zwycięskiej.

Dostojnego celebransa prowadzili kolejno: pp. minister oświaty prof. dr. W. Świętosławski i minister sprawiedliwości Witold Grabowski, wicemarszałek Senatu Makowski i wicemarszałek Sejmu Podolski, podsekretarz stanu W. Korsak i K. Morawski, gen. Kollontaj Szrednicki i gen. Cebak, wicewojewoda K. Jurgielewicz i wiceprezydent miasta J. Pohoski, rektor U. J. P. prof. W. Antoniewicz i rektor Politechniki prof. Zawadzki.

W procesji wzięli udział oddziały wojskowe. Wojskowa warta honorowa postępowwała koło baldachimu, a orkiestra

wojskowa wykonała szereg utworów kościelnych.

Na zakończenie uroczystości dostojny celebrans ks. Nuncjusz Filip Cortesi przy kolumnie Zygmunta udzielił zebrany błogosławieństwa, po czym procesja przy śpiewie „Te Deum” powróciła do katedry.

Z powodu uroczystości Bożego Ciała ruch tramwajowy i kolowy w kilku punktach miasta rano i po południu był przerwany.

W godzinach popołudniowych przez miasto przeciągnęły liczne procesje z kościołów św. Antoniego, W.W. Świętych, Matki Boskiej Różańcowej, św. Aleksandra, Wojciecha na Wolskiej, Bożego Ciała na ul. Grochowskiej, św. Stanisława na Żoliborzu i Chrystusa Króla na Targówku i in-

Przyśpieszona ewakuacja Madrytu

Gwałtowne bombardowanie Majorki

WALENCJA. Rada ministrów, która obradowała wczoraj od godz. 18-ej do północy uchwaliła przyspieszyć o ile możliwości ewakuację Madrytu i uchwalono zmiany w postępowaniu przed trybunałami ludowymi.

Minister spraw zagr. omówił przychylną atmosferę, jaka powstała w Genewie po wręczeniu członkom Ligi białej księgi o interwencji wojskowej Włoch.

WALENCJA. Ministerstwo Obrony Narodowej podaje, iż 9 samolotów rządowych bombardowało miejscowość Palma na Majorce. Jedna z bomb zatopiała statek handlowy przed wejściem do portu Palma i uszkodziła kilka łodzi, znajdujących się w pobliżu, a przeznaczonych przez powstańców do przewożenia żołnierzy.

Samoloty zrzuciły nadto bom-

by na koszary i komendę placu, wyrządzając znaczne szkody.

BERLIN. — Niemieckie Biuro Informacyjne urzędowo donosi:

W dniu 26 maja r. b. nie miecki torpedowiec „Albatros” stojący na redzie portu Palma de Mallorca był przedmiotem ataku bombowego hiszpańskich samolotów rządowych, które bombardowały w tym samym czasie miasto port.

4 bomby padły w pobliżu torpedowca, stwarzając duże niebezpieczeństwo dla okrętu. Atak samolotów rządowych nabiera szczególnego znacze-

nia, jeśli się zważy, że na redzie portu w owej chwili nie było żadnego okrętu powstańczego.

Tego rodzaju ataki — donosi Niemieckie Biuro Informacyjne — zagrażają w poważnym stopniu bezpieczeństwu niemieckich sił morskich, które w interesie pokoju światowego pełnią służbę na wodach hiszpańskich, biorąc udział w kontroli międzynarodowej.

BILBAO. Korespondent Havasa donosi, że powstańcy zaczęli atakować pozycje rządowe pod Ghibiarri i San Pedro przy poparciu lotnictwa, artylerii i czołgów.

Krwawe zajścia u Forda

DETROIT. Przedstawiciel demokratów Robinson zażądał od Kongresu stanu Michigan przeprowadzenia śledztwa w sprawie zajść, jakie wydarzyły się w zakładach Forda.

Według ostatnich doniesień, zajścia te miały przebieg poważniejszy, niż to pierwotnie donoszono. Poza dwiema osobami ciężko rannymi około 40 osób miało odnieść kontuzje.

Zaginął lotnik na Biegunie

MOSKWA. Agencja Tass donosi: Informacje otrzymane od dr. Schmidta w sprawie zaginięcia pilota Mazurka brzmią: W okolicy Bieguny wszystko było w najzupełniejszym porządku, lecz żadnych informacji o zaginionym lotniku nie otrzymano.

Według opinii prof. Schmidta Mazuruk lądował bez wy-

padku w okręgu polarnym, lecz nie może dać znać o tym, gdyż nie ma na pokładzie samolotu radiotelegrafisty, a prawdopodobnie aparat nawigacyjny jest uszkodzony.

Burza śnieżna, na Biegunie trwa, uniemożliwiając loty. Z chwilą wy pogodzenia się prof. Schmidt zamierza zorganizować poszukiwanie Mazurka przez wszystkie samoloty.

Strajk w Ameryce rozszerza się

Komitet wykonawczy robotników przemysłu stalowego uchwalił strajk we wszystkich fabrykach trzech wielkich niezależnych towarzystw w Stanach Ohio, Illinois, Pensylwanii, New York i Indiana.

Strajk rozpocząć się ma o g. 23-iej według czasu miejscowe-

go i obejmie 80.000 robotników.

Związek robotników przemysłu stalowego, należący do organizacji przemysłowej Lewisa, domaga się uznania przez towarzystwa jego wyjątkowego prawa do prowadzenia walki w sprawach...

Uczczenie pamięci Wielkiego Marszałka przez utworzenie Funduszu Kultury Narodowej Józefa Piłsudskiego

Wczoraj przed południem odbyło się plenarne posiedzenie Senatu. Na porządku dziennym znalazło się 5 projektów ustaw zatwierdzonych przez Sejm jeszcze podczas poprzedniej sesji, a mianowicie projekt ustawy o Funduszu Kultury Narodowej Józefa Piłsudskiego, projekt ustawy o zmianie granic województw poznańskiego, pomorskiego, warszawskiego i łódzkiego, dwie ratyfikacje międzynarodowe oraz projekt ustawy w sprawie zabezpieczenia interesów ubezpieczonych w towarzystwie „Feniaks”.

Wbrew oczekiwaniom nad dwoma pierwszymi projektami ustaw rozwinęła się obszerna dyskusja, co oczywiście nie przeszkodziło uchwaleniu ich w brzmieniu ustalonym przez Sejm.

Utworzenie Funduszu Kultury Narodowej Józefa Piłsudskiego jest jedną z form

uczczenia pamięci Wielkiego Marszałka. Należy przy tym zauważyć, że fundusz ten istnieje i działa od kilku lat, powołany właśnie do życia przez Marszałka Piłsudskiego, który, jak przypominał wczoraj sen. Jastrzębowski, wyraził się, że „dziejemy” na odcińku kulturalnym.

Z załamaniem stwierdzali senatorowie, że sumy przeznaczone na popieranie kultury są nie wystarczające i apelowali do Rządu, by w większym stopniu uwzględnił potrzeby kulturalne.

Na czele Funduszu Kultury

Narodowej, w myśl uchwalonego projektu ustawy, stać będzie Prezydent Rzeczypospolitej, dalej Prezes Rady Ministrów, Minister Oświaty oraz Marszałkowie Sejmu i Senatu.

Po wyczerpującej dyskusji, w której nie brakło pewnych momentów politycznych, projekt ustawy został uchwalony wraz z odpowiednią rezolucją.

Przy następnym punkcie porządku dziennego, a więc projektu ustawy zmieniającego granice kilku województw, dłuższe przemówienie wygłosił sen. Jeszke, wskazując, że projekt zgłoszonej ustawy

jednoczy w granicach wojew. poznańskiego, wszystkie ziemie, które znajdowały się w odrębnie historycznego województwa wielkopolskiego, wypowiada się za nadaniem tej nazwy co zostanie przez ludność przyjęte z dużym zadowoleniem.

Mówca zgłasza więc poprawkę, która jednakże w głosowaniu nie uzyskała dostatecznej ilości głosów, wobec czego projekt ustawy uchwalono w brzmieniu rządowym.

Trzy dalsze punkty zostały uchwalone bez wymiany zdań.

Jak będzie odbudowany Żulów miejsce urodzenia Marszałka Piłsudskiego

W Żulowie, w miejscu urodzenia Marszałka Piłsudskiego, bawi komitet odbudowy Żulowa z min. Kościalkowskim i vice-ministrem Bobkowskim na czele.

Prace nad obudową Żulowa, prowadzone od dawna weszły w końcowe stadium realizacji. Komitet odbudowy zapoznał się stanem prac wykonanych, a dalszy ich rozwój omówił projektodawca inż. arch. Romuald Gutt, który przedstawił dokładnie plan zadrzewienia, szczegółów architektonicznych i krajoznawczych.

Według tego projektu podkreślone i wydobyte zostaną te

szczegóły starego Żulowa, które są dla niego istotne, jak: fundamenty dworku, w którym się Marszałek urodził, otoczenie roślinne i krajobrazowe.

Punktem centralnym całości stanie się historyczne miejsce, na którym stał dom rodzinny i zostanie ono wyniesione nad otoczenie rodzajem pewnego tarasu, do którego prowadzić będzie kilka stopni. Fundamenty samego dworku zostaną nieco wyźwignięte, tak, że dokładnie będzie widoczny rozkład pokojów historycznego domu.

Dookoła fundamentów zostaną utworzone półkole wolnego placu, na którym znajdzie się miejsce dla publiczności.

Na wprost fundamentów do mu zostało zachowane półkole dawnego podjazdu do dworku, które będzie izolowane zielenią i trawnikami na znak, że nikt już więcej przed ten dworek nie zajdzie.

Do właściwego Żulowa prowadzi będzie aleja wysadza-

na brzoziami i lipami, wstępem do której będzie rodzaj wjazdu utrzymanego w charakterze raczej nowoczesnym.

Stary krzyż drewniany przy wjeździe do Żulowa, pamiętający tradycje romantycznej epoki powstań narodowych będzie mocnym akcentem przy przejściu do Żulowa właściwego.



Wizyta marsz. Blomberga w Italii ma duże znaczenie polityczne

BERLIN. Mimo zapewnień, że podróż marszałka Blomberga do Rzymu stanowić będzie tylko rewizytę kurtuazyjną, nie należy wątpić, że da ona okazję do poruszenia szeregu zagadnień polityki międzynarodowej.

Zagadnienia te będą niewątpliwie raczej natury politycznej, niż wojskowej. Za najważniejszy punkt uważać należy odpowiedź na propozycję angielską przerwania akcji zbrojnej w Hiszpanii.

Jak wiadomo, w ostatniej rozmowie między ambasadorem brytyjskim w Berlinie, a min. von Neurathem ten ostatni chociaż dał odpowiedź w zasadzie przychylną, lecz ra-

czej wymijającą.

Rządowi angielskiemu zdaje się jednak bardzo zależy na doprowadzeniu do zawieszenia broni w Hiszpanii i jak słysząc ambasador brytyjski już w najbliższym czasie zamierza ponownie zapytać rząd niemiecki o jego stanowisko w tej sprawie.

Rząd Rzeszy niewątpliwie będzie się czuł daleko bardziej związany swymi stosunkami z Rzymem w kwestii hiszpańskiej, aniżeli w jakiegokolwiek z dotychczas poruszanych spraw. Nie należy więc wątpić, że tematy te stanowić będą przedmiot wymiany zdań, którą przeprowadzi marszałek Blomberg w Rzymie.

Mnożą się samochody w Addis - Abebie

„Le Matin” zwraca uwagę, na znaczne powiększenie liczby samochodów w Addis Abebie po zajęciu miasta przez Włochów.

Za panowania Negusa Addis Abeba miała tylko 300 samochodów, obecnie zaś ma ich 8.700, z czego 6.900 ciężarowych.

Stręczył kelnerki do nierządu Sąd w Kartuzach skazał go na rok więzienia

W powiatowym mieście pomorskim Kartuzach od szeregu już lat mieszkał Franciszek Paszke, który mimo swoich lat 60 nie przebiegał w środkach, aby się wreszcie dorozić większej fortuny.

Od szeregu lat prowadził on w Kartuzach restaurację, przy której było kilka bocznych pokojów, w lokalu zaś kręciła się damska obsługa.

Wśród miejscowego społeczeństwa niejednokrotnie opowiadano sobie na ucho brzydkie rzeczy o właścicielu restauracji, miał on jednak wiodo- cnie szczęście, bo wszystkie jego ciemne sprawy uchodziły mu bezkarnie.

Wreszcie jednak przebrała się miódka i w marcu b. r. Franciszek Paszke osadzony został w więzieniu w Kartuzach. Onegdaj Sąd Okręgo-

wy z Gdyni na sesji wyjazdowej w Kartuzach rozpatrywał jego sprawę.

Paszke odpowiadał przed Sądem za to, że w ciągu pięciu lat czerpał zyski z nierządu uprawianego w jego lokalu i przy jego pośrednictwie przez zatrudnione u niego kelnerki: Helenę Hellwig, Klarę Schwemin i Bronisławę Józefowicz.

Sposób stręczenia był bardzo prosty. Z chwilą gdy Paszke przekonywał się, że gość przybył do jego restauracji jest już nieco podпиты, a przy tym zasobny w gotówkę, podsuwał mu jedną ze swych bufetowych i proponował przejście do swego prywatnego mieszkania, sąsiadującego z restauracją, przy czym z góry pobierał „należność”, bufetowa zaś ze swej strony na-

mawiała gościom do fundowania drogich win i t. d.

Na oskarżonym ciąży również drugi zarzut, że szantażował niejakiego Jana Kruszyńskiego, groząc mu, że doniesie władzom o rzekomym zniewoleniu żony Paszkego przez niego.

Kruszyński stwierdził, że nic podobnego nie było, celem jednak uniknięcia plotek zapłacił mu 45 złotych zamiast żądanych przez Paszkego 500 złotych.

W wyniku rozprawy, podczas której przesunęło się 10 świadków, Sąd skazał Franciszka Paszkego na 1 rok więzienia, gdyż mimo że oskarżony do winy nie przyznawał się i zaprzeczał wszystkim zarzutom, to jednak przewód sądowy całkowicie mu winę udowodnił.

A jednak sobotaż?

BERLIN. Sensację wzbudziła tu wiadomość nadeszła z Lakehurst, że komendant tamtejszego lotniska komandor Rosendahl wyraził wobec komisji ministerialnej dla zbadania przyczyn katastrofy sterowca „Hindenburg” przypuszczenie co do możliwości aktu sabotażu.

Autobusy ruszyły w Londynie

LONDYN. — Po strajku, który trwał miesiąc, autobusy londyńskie wczoraj o godz. 4 rano wyruszyły na miasto

ROLF NELSON
w transie jasnowidzenia
**WIDZI TWOJĄ
PRZYSZŁOŚĆ**

da Ci zbawienne rady jak uniknąć trosk, niepowodzeń i osiągnąć szczęście
Rolf Nelson przyjmuje u siebie w gabinecie od 3 do 7 wiecz.
WARSZAWA
PIUSA XI 37 m. 8,
tel 83514
porady i seanse osobiste zamiast 10 zł TYLKO 5 zł. DLA NASZYCH CZYTELNIKÓW, porada listowa zamiast 8 TYLKO 3 zł.

Doniosłe orzeczenie w sprawie płac za godziny nadliczbowe

Ogłoszone zostało doniesienie dla świata pracowniczego orzeczenie Sądu Najwyższego w sprawie wynagrodzeń za godziny nadliczbowe.

Zdarzają się wypadki, iż przy zwalnianiu z pracy wypłacane są redukowanym za ich zgodą ryczałtowo odszkodowania za godziny nadliczbowe. W następstwie jednak

pracownicy uznając, iż stała się im krzywda, występują do sądu o zasądzenie rzeczywistej należności.

Sąd Najwyższy uznał, że ryczałty takie są dopuszczalne i kto się na nie zgodził, nie może już później dochodzić pretensyj o dalsze wynagrodzenie.

Straszliwa katastrofa podczas wyścigu lotniczego

OSLO. — W czasie wyścigu lotniczego Oslo — Christiansund 12 samolotów wpadło w gwałtowną burzę, spośród nich usiłowało przeżyć się przez obszar burzowy, lecz skutkiem braku pali-

wa zmuszone były do lądowania.

Jeden pilot poniósł śmierć, dwóch zostało ciężko rannych, a dwóch ocalało wyskakując z samolotów ze spadochronami. Trzy samoloty zostały całkowicie zniszczone.

Małżonkowie utonęli podczas katastrofy w zatoce gdyńskiej

W zatoce Gdyńskiej wydarzył się pierwszy w tym roku nieszczęśliwy wypadek zatonięcia jachtu.

Mały jacht koła Ligi Morskiej i Kolonialnej „Gryf 2” z żalagą, składającą się z 3-ech małżonkowie i kobiety, w chwili gdy znajdował się w odległości 600 mtr. od mola w Babim Dole, zalany został przez dużą falę, powstałą wskutek silnej wichury, która nagle przy-

szła, i poszedł na dno.

Do brzegu zdolali dopłynąć dwaj mężczyźni, nie umiejący zaś pływać technik Urzędu Morskiego Walenty Szepielewicz z żoną Marią utonęli. Zwłoki ich wydobyte zostały przez rybaków oraz personel szpitala miejskiego w Babim Dole.

Jacht wyciągnięty został i przyholowany do kapitańsk portu przez holownik „Tytan”.

Groźba katastroficznej powodzi wsi nad krajem

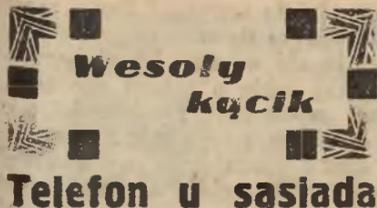
Wyjątkowo nienormalne warunki cieplne i pogodowe w roku bieżącym mogą, jak przypuszczają meteorologowie, spowodować poważną powódź w okresie św. Jana.

Niewątpliwie po obecnych upałach nastąpi okres silnych burz i deszczów. Przepojone parą wodną powietrze, pod wpływem chłodnego powiewu od strony Syberii ochłodzi się,

para skropli się i opady deszczowe mogą spowodować powódź.

Powódź może być katastrofalna. Zawczasu już obecnie wydano szereg zarządzeń. Nad całą sprawą czuwa Biuro Hydrograficzne przy Min. Komunikacji.

MUSISZ MNIE KOCHAĆ!
MUSISZ MNIE KOCHAĆ!



Telefon u sąsiada

Właściciel sklepu, pan Rybka, aż trząsał się z oburzenia. Personel w jego sklepie zbuntował się!!
 Personel pana Rybki składał się z jednego subiekta Leona. Leon, dotychczas zawsze cichy, posłuszny, potulny, w poniedziałek z rana nagle zbuntował się i nie chciał wykonać polecenia szefa.
 Bunt miał mniej więcej następujący przebieg.
 — Zatelefonuj pan do Cytryna! — rozkazał szef.
 — Nie chcę! — odpowiedział krótko subjekt.
 — Rozkazuję panu jeszcze raz! Zadzwonisz pan, czy nie? — Żebyś pan stanął nawet na głowie, też nie zadzwonię!
 — Precz z mojego sklepu! — ryknął pan Rybka. — Pan u mnie więcej nie pracuje!
 — Przepraszam! Bez wymówki wienia?! Zapłać pan odszkodowanie!
 — Nie dostanie pan ani grosza!

Wyrzucony subiekt pobiegł na skargę do inspektora pracy, dokąd też wkrótce został wezwany pan Rybka.

— Jemu się nic nie należy! — oznajmił pan Rybka. — Wyrzuciłem go, bo nie wykonał mojego polecenia. Kazałem mu zatelefonować do klienta, a on się uparł i nie chciał.

Inspektor surowo spojrzął na subiekta.

— Dlaczego pan nie wykonał polecenia szefa?

— Panie inspektorze! — zalamal ręce subiekt. — Czy pan wie do kogo szef mi stale każe dzwonić? Do ludzi, którzy nie mają telefonu!

Ja mu tłumaczę, że ten i ten nie ma telefonu, ale jego to nie wzrusza.

„Nie szkodzi, że nie ma. Ja kiś sąsiad ma na pewno! Poszukaj pan w książce telefonicznej, kto mieszka blisko i zadzwon pan, żeby poprosili Cymermana!”

I ja musiałem parę godzin czytać książkę telefoniczną od początku i szukać według adresu, kto ma blisko Cymermana telefon.

To raz ten telefon był w ko misariacie. Poszli po tego klienta i go wsadzili do więzienia, bo zastali u niego potajemną gorzelnię.

Ten klient potem przyszedł i wybił mi parę zębów.

Innym razem trzeba było dzwonić do Przepiórki, to najbliższy telefon był na cmentarzu. Ten, co przyjmował telefon, źle rozumiał i, zamiast iść po Przepiórkę, posłał po niego karawan.

Taksa egzaminacyjna w liceach

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustaliło taksy egzaminacyjne dla liceów otwieranych z nowym rokiem szkolnym 1937/38.

Oplata egzaminacyjna dla kandydatów ubiegających się o przyjęcie do liceów ogólnokształcących wyniesie zł. 10.

Równocześnie określono opłaty egzaminacyjne przy kończeniu gimnazjów prywat-

nych bez praw państwowych. Oplata za t. zw. małą maturę wyniesie zł. 40. To samo dotyczy egzaminów dla eksternistów.

Król Karol nadal chory

BUKARESZT. Urząd marszałka dworu ogłosił następujący komunikat: W stanie zdrowia króla Karola nie nastąpiła żadna zmiana.

Pożar zniszczył 100 domów

ANKANA. Pożar zniszczył 100 domów w Ciakal w wilocie Kastanonu. Dwie osoby zginęły w płomieniach.

Nadużycia przy dostawie podkładów kolejowych

Zakończone surowym wyrokiem
Spośród 22 oskarżonych, tylko 2-ich uniewinniono

Wczoraj Sąd Okręgowy w Warszawie ogłosił wyrok w olbrzymim procesie o nadużycia przy dostawie podkładów kolejowych. Skazani zostali: dyrektorzy Posko - Belgijskiego Towarzystwa Impregnacji Drzewa Antoni Hoppen, były wicedyrektor kolei, na 3 lata więzienia, Ryszard Jacobini na 2 lata i 4 miesiące więzie-

nia i Ludwik Gelblum na 3 lata więzienia — wszyscy za oszustwa przy dostawach podkładów.

Kary te są już złagodzone na podstawie amnestii, gdyż poszczególne były w swym wymiarze większe. Amnestia pochłonęła takie wymierzone im po 100.000 zł. grzywny. Dwaj kierownicy nasycałni: Andrzej Berezowski i Borys Żydenko skazani zostali, również po zastosowaniu amnestii, po roku więzienia, a Stanisław Niemiński na 9 miesięcy więzienia.

większość urzędników, zasiadających na ławie oskarżonych pod zarzutem łapownictwa, została skazana na kary od 6 miesięcy więzienia.

Najwyższy wymiar kary dostali dwaj urzędnicy Ministerstwa Komunikacji inż. Robert Ejchler i inż. Edward Weiss, których sąd skazał po 3 lata więzienia, ze zmniejszeniem na mocy amnestii o połowę.

Autobus wpadł pod pociąg

BUKARESZT. Na przejeździe kolejowym między stacją Feldisara i Apahida, w pobliżu Brasov, wpadł pociąg na autobus. 6 osób zostało zabitych a 25 rannych, spośród których stan 7 jest beznadziejny.

Napoleon Sadek.



Świat pracy ugina się pod ciężarem świadczeń publicznych

Zapowiedź wprowadzenia nowego podatku komunalnego wywołała zrozumiałe poruszenie w organizacjach pracowniczych. W związku z tym odbyło się wczoraj posiedzenie Centralnej Komisji Porozumie-

staci gruntownej przebudowy obecnego systemu podatkowego.

Stanowisko to zostało ujęte w formie uchwały, za którą się wypowiedzieli zarówno pracownicy państwowi, jak prywatni i samorządowi.

„W Sejmie rozpatrywana jest nowela do ustawy o finansach komunalnych, która między innymi przewiduje nowe obciążenie znacznej części warstwy pracowniczej i robotniczej na rzecz samorządu terytorialnego.

Zamiar obciążenia nowymi podatkami ludzi pracy jest konsekwencją stałego uchylania się warstwy posiadających od świadczeń na rzecz samorządu w stopniu odpowia-

dającym ich rzeczywistym możliwościom.

Potwierdza to przebieg dyskusji nad projektem noweli w czasie sesji zwyczajnej Sejmu, gdzie przedstawiciele sfer posiadających zwalczyli gwałtownie wprowadzenie nowego podatku na rzecz samorządu od gruntów niezabudowanych w miastach.

Położenie warstw pracowniczych uległo w ciągu ostatniego roku dalszemu znacznemu pogorszeniu. Wpłynęła na to poważna wyższość cen nie zrównoważona odpowiednim podwyższeniem płac i uposażeń. W tym stanie rzeczy Centralna Komisja Porozumiewawcza, reprezentująca pracowników państwowych, samorządowych i prywatnych, stwierdza, iż niedopuszczalnym jest wprowadzanie nowych obciążeń w stosunku do warstw pracujących, a równocześnie uważa za swój obowiązek przestrzec przed skutkami społecznymi i gospodarczymi jakie projekty te wywołać mogą.

Potrzeba gruntownej reformy finansów komunalnych nie może budzić żadnych wątpliwości. Reforma ta winna przewidywać równomierne i stosunkowe obciążenie stanu majątkowego i dochodów wszystkich obywateli, obowiązanych do świadczeń na rzecz samorządu terytorialnego, a poprzedzona być winna przywróceniem właściwego samorządu”.

GIEŁDA

Devizy: Holandia 200,55; Berlin 212,78; Bruksela 89,20; Gdańsk 100,20; Londyn 26,11; Nowy Jork 5,28.

Papiery procentowe: 3 proc. poz. prem. inwest. 65,25; 5 proc. poz. prem. inwest. 84,00; 4 proc. państw. poz. prem. dolar. 58,75; 4 proc. poz. konsolid. 55,75; 4 proc. poz. konsolid. dacyjna 55,25.

Akcje: Bank Polski 101,50; warsz. Tow. fabryk cukru 29,75; Węgiel 18,50; Lilpop 12,40; Ostrowiec 25,50; Starachowice 28,50.

RADIO

SOBOTA, 29 maja 1937 r.
 6.30 Pieśń majowa. 6.55 Gimnastyka. 6.50 Muzyka (płyty). 7.00 Dziennik poranny. 7.10 Parę informacji. 7.15 Audycja dla amatorów. 7.35 Koncert mandolinistów. 8.00 Audycja dla szkół. 8.10-11.30 Przerwa. 11.30 Audycja dla szkół. 11.57 Sygnal czasu i hejnał z Krakowa. 12.05 Koncert Orkiestry Reprezentacyjnej Policji Państwowej. 12.40 Dziennik południowy. 12.50 „Skrzynka rolnicza”. 13.00-14.00 Przerwa. 14.30 Teatr Wyobraźni dla dzieci: „Bajka o trzech siostrzyzkach”. 15.00 Wiadomości gospodarcze. 15.15 Muzyka lekka (płyty). 16.00 Nasz program. 16.10 Zycie kulturalne stolicy. 16.15 Parafrazy i fantazja na tematy dawnych melodii. 17.00 Transmisja Nabożeństwa Majowego z Ostroji Bramy w Wilnie. 17.50 „Przegląd wydawnictw”. 18.00 Pogadanka aktualna. 18.10 Wiadomości sportowe. 18.20 Wesole melodie (płyty). 18.45 Program na jutro. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.30 Ślaska pieśń żołnierska. 20.00 Schubert w transkrypcjach fortepianowych. 20.20 Nowości literackie. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Koncert rozrywkowy w wyk. Ork. P. R. 22.00 „Ministerstwo humoru”. Wesota Svre na. 22.30-23.00 Muzyka taneczna.
WARSAWA II (Mokotów)
 13.10 Muzyka rozrywkowa (płyty). 14.00 Wiadomości z życia stolicy. 14.10. 15.30 Weber i Schubert (płyty). 23.05-24.00 Muzyka

Tarapaty pana taty

Ucieszne przygody Walentego Grypki

Me pojechał śmy na koronację, pojedziemy przynajmniej na wystawę do Paryża



JAN DULINSKI

Agentka C. 46

SENSACYJNA POWIEŚĆ SZPIEGOWSKA



Osyp Fiodorowicz przesłuchiwał lokatorów domu, w którym mieszkała Anastazja Gawrilowna i pytał ich, kiedy ją po raz ostatni widzieli. Nikt jej tego dnia nie widział. Tylko pewna młoda dziewczyna zeznała, że natknęła się na nią przy wyjściu, gdy wchodziła do domu w towarzystwie pary starszków.

Osyp Fiodorowicz zakomunikował telefonicznie wynik przesłuchania Petersowi, który polecił mu wstrzymać się z wyważeniem drzwi do mieszkania Anastazji Gawrilowny aż do jego przybycia. W pół godziny po jego przybyciu drzwi stały otworem i Peters pierwszy wszedł do mieszkania.

234.

Wstrząsające odkrycie

Peters był niezmiernie zdumiony, gdy wszedł do mieszkania Anastazji Gawrilowny i stwierdził, że jest ono puste, że nikogo tu nie ma.

Czy szpiodzy uciekli wraz z Anastazją Gawrilowną? Ale jak to było możliwe, że nikt ich nie zauważył?

Peters rozejrzył się po pokoju. Jego spojrzenie padło na część garderoby, rozrzucone po podłodze.

— Co to?

— To jasno wskazuje, że tu bardzo szybko się przebiegano — wtrącił Osyp Fiodorowicz. — Uciekający w pośpiechu rzucili zdjętą odzież na podłogę.

Peters kazał wysunąć spod łóżka walizę.

— Och, co to za ciężka walizka! — rzekł Simon Iwanowicz, który wysunął ją spod łóżka.

Gdy ją otworzył, wszyscy stanęli wokół niej jak wryci. Przez chwilę w pokoju panowała grobowa cisza. W oczach Simona Iwanowicza pojawiły się łzy. Miał słabość do Anastazji Gawrilowny, w skrytości ducha kochał się w niej.

— Kanalie! — Peters pierwszy przerwał przynębiające milczenie.

— Teraz wszystko dla mnie stało się już jasne—

zauważył Osyp Fiodorowicz. — Spotkali Gawrilownę na ulicy, widocznie o niczym jeszcze nie miała pojęcia, zwabili ją więc do jej mieszkania, i tu ją zamordowali.

Kilku czekistów wyciągnęło jej zwłoki z walizy. Jej twarz stawała się już szara, a oczy były szeroko rozwarte.

— Jeśli nie ujmijemy tych dwojga, nie zasługujemy na miano rewolucjonistów — rzekł ostro Peters.

Już od dawna w Moskwie nie przeprowadzano takich obław i rewizji. Ulice były wprost oblegane przez czekistów i żołnierzy. Nie było przechodnia, którego by nie wylegitymowano i nie obszukano. Więzienie przy Cze-ce było po brzegi wypełnione podejarzanymi osobami. Trzy doby trwały rewizje i aresztowania, mimo to pary niebezpiecznych szpiegów angielskich nie ujęto. Zniknęli, jak kamień w wodzie.

Anna Morette i James po opuszczeniu domu przy Kamiennej skręcili w pierwszą boczną ulicę i tam wsiadli do auta.

Polecili szoferowi jechać na dworzec Smoleński. Za godzinę bowiem odchodził pociąg do granicy lotewskiej.

Na dworcu panowało wielkie ożywienie. Pociąg, który miał odejść do lotewskiej granicy, stał już na peronie. Pasażerowie starali się szybko wydostać na peron, ale przy wyjściu stali czekiciele, którzy legitymowali każdego z pasażerów i przeprowadzali rewizję osobistą.

James i Anna Morette natychmiast to zauważyli. Co należało teraz uczynić? Jak tu się wydostać na peron? Wprawdzie wyglądali jak czekiciele, ale nie posiadali przy sobie dokumentów. Co będzie, gdy ich zapytają o legitymację? Wówczas zostaną zdemaskowani!

A czas mijał, już pół godziny pozostawało do

odejścia pociągu. Co należało uczynić? Zaraz może zacząć się obława na samym dworcu.

Gdy ludzie znajdują się w wielkim niebezpieczeństwie, przypominają sobie o takich rzeczach, o których dawno już zapomnieli. Drobnostki, nie nieznaczące epizody wyłaniają się nagle z pamięci.

I stojąc tak w ścisłym panującym na dworcu Anna Morette przypomniała sobie nagle pewien wypadek, o którym czytała w gazetach przed wojną, gdy wraz z ojcem mieszkała w Petersburgu. Wówczas rewolucjoniści, których otoczył gesty kordon policji, nie tracili zimnej krwi i zdolali przedrzeć się przez ten kordon.

— Dlaczego w danej chwili Anna Morette nie miała skorzystać z tego fortelu? Nie było przecież innej rady, może kawał ten się uda.

— Tonący brzytwy się chwytą — dodała Anna Morette z gorzkim uśmiechem.

Anna Morette i James wcisnęli się w kąt dworca. Tam było mniej ludzi. Nagle zauważyli dwóch starszych panów, którzy siedzieli na walizkach i rzucali dookoła siebie niespokojne spojrzenia, jak gdyby się czegoś obawiali.

I oni rzeczywiście mieli powody do strachu. W podwójnym dniu walizy były ukryte dolary, które zamierzali przemycić przez granicę.

Bystre oko Jamesa od razu spostrzegło, że osobnicy ci obawiają się czegoś.

— Zaaresztujemy tych dwóch — szepnął do Anny Morette, wskazując na dwóch starszych jegomościów, siedzących na walizce.

— James i Anna Morette zbliżyli się do dwóch mężczyzn i zażądali dokumentów.

— Proszę... proszę... — rzekli obaj prawie że jednocześnie i wyciągnęli z kieszeni swe paszporty, będąc przekonani, że mają przed sobą prawdziwych agentów Cze-ki.

— Co wozicie w tych walizkach? — zapytał James.

— Przecież widzicie... książki... odzież i inne różne drobiazgi... — rzekł jeden z mężczyzn, otwierając walizę.

— Jesteście aresztowani! — wykrzyknął James, wyciągając rewolwer, który zabrał Jakuszewowi.

— Dlaczego? Dlaczego? — obaj osobnicy zaczęli drzeć jak liście osiki. — Przecież nasze paszporty są w zupełnym porządku?

— Nie zadawać tu pytań, a tylko iść za nami! — krzyknął James.

Na twarzach „aresztowanych“ malowało się przerażenie i rozpacz.

Dźwigając walizę, ruszyli z miejsca wolnym krokiem. Po obu stronach szli Anna Morette i James, trzymając w ręku rewolwery gotowe do strzału.

— Na peron — rzekł James do „aresztowanych“...

Dalszy ciąg jutro.

Nowela

PEWNOŚĆ SIEBIE

Tylko bardzo niewielu ludzi w małym Fairview widziało banknot tysiąc dolarowy. I Armstrong, schylając się po banknot leżący na chodniku, przypuszczał w pierwszej chwili, że to banknot dziesięć dolarowy. Ale gdy rozpoznał banknot, stwierdził, że jest bardzo długi i było na nim wydrukowane wielkimi literami „tysiąc dolarów“.

Zbliżyła się godzina dziewiąta i był to piątek. Henry znajdował się w drodze do biura French i Jones. Towarzystwo ubezpieczeń, w którym pracował od lat, ostatnio zredukowało część personelu i zawiadamiano o tym zawsze w piątek. Z tego względu Henry był dziś szczególnie przybity i z opuszczoną głową szedł do biura.

Ale gdy znalazł banknot od razu zmieniło się jego usposobienie, znów znalazła się w nim dawna pewność siebie i energia. Pewnym krokiem przekroczył próg biura, jak gdyby całe przedsiębiorstwo należało do niego.

— Czy szef jest? — zapytał podniesionym głosem.

Gdy opowiedziano mu przecząco, rozkazał krótko:

— Proszę mu powiedzieć, że chcę z nim pomówić, wkrótce przyjdę...

Rzekłszy te słowa, opuścił biuro i udał się do redakcji jedynego dziennika wychodzącego w Fairview „Tribune“. Tutaj zredagował ogłoszenie. Pisał, że znalazł tysiąc dolarów i że właściciel banknotu może

się zwrócić po odbiór do niego, do Henry Armstronga. Ogłoszenie to kosztowało półtora dolara. Ale Henry poza znalezionym banknotem nie posiadał przy sobie ani jednego centa. Zapytał więc, czy może przynieść pieniądze po południu. Ponieważ kredytu nie można było udzielić bez zgody naczelnego redaktora, urzędnik udał się do niego, aby zapytać go o to.

— Młodzieniec ten znalazł tysiąc dolarów, a nie ma pieniędzy na zapłacenie ogłoszenia! Czy to nie komiczne! W naszym mieście nikt jeszcze nie znalazł tysiąca dolarów — oświadczył urzędnik.

Redaktor prosił, aby wprowadził do niego Armstronga.

— Posłuchaj pan, młodzieńcze — rzekł po kilku chwilach redaktor do Armstronga — jeśli pan nam opowie wszystkie szczegóły, napiszemy o tym i pan w ten sposób nie będzie musiał podawać ogłoszenia. Czy banknot leżał w portfelu?

— Nie, leżał zwinięty na chodniku.

— W takim razie, czym potrafi się wykazać jego prawdziwy właściciel, chyba jeśli będzie pamiętał jego numer.

— Pokażę panu banknot, — rzekł Henry, sięgając ręką do kieszeni.

— Nie, nie chcę go widzieć, i radzę panu, aby nikomu go nie pokazywał. Ktoś może dostarczyć numer i później będzie żądał pieniędzy. Czy mogę pa

na z pieniędzmi, gdy nie znajdzie się ich posiadacz?

— Niech całe miasto wie, że wówczas ożenię się z miss Dolly Summers. Czekamy z tym bardzo długo, ponieważ moja posada jest niepewna. Pięć do larów otrzyma pastor, reszta pozostanie dla nas.

— Jest to bardzo ładna historia. Czy urodził się pan w Fairview, mister Armstrong?

— Tak, urodziłem się tutaj, ale sądzę, że nie pozostanę tutaj długo.

— Czy tak panu się nie podobają nasze miasto?

— Fairview jest miastem starców. Jest zarządzane przez starców, którzy przypuszczają, że to co czynią jest słuszne. My, młodzi jesteśmy innego zdania. Często rozmawiam z młodzieżą i każdy pragnie stąd uciec, udać się tam, gdzie ludzie idą z duchem czasu.

— Co pan chce powiedzieć?

— Na przykład to panie Young, że pan niesłusznie postępuje nie ubezpieczając swoich aut, które rozwoją gazety po mieście. Pan powie że jest to panu nie potrzebne, ale właśnie to wskazuje dobitnie, że nie rozumie pan celu ubezpieczenia.

— Skąd pan wie, że nie jestem ubezpieczony?

— Nasze przedsiębiorstwo niejednokrotnie próbowało z panem nawiązać kontakt, ale pan się z tego wykręcał. Przez prasam, że śmiałem panu tak wszystko otwarcie powiedzieć, ale pan o to pytał, byłem więc tylko szczery... — z tymi słowy Henry opuścił redakcję.

Okolo dziesiątej Henry przybył do biura i z miejsca zapukał do gabinetu szefa.

— Chciałem panu oświadczyć, mister French, że porzucam posadę. Zaznaczam, że nie mam żalu do pana, ani do jego przedsiębiorstwa, ale system pracy uważam tu za zbędny. Znalazłem dziś tysiąc dolarów i poszukam nowej posady. Nie mogę dłużej znieść niepewności, panującej tutaj. Jeśli pan chce wysłuchać, to objaśnię mu dlaczego ludzie mego pokroju nie mogą tu wytrzymać.

— Bardzo chętnie — rzekł mister French — posłucham, co powie mi banknot tysiąc dolarowy.

— Właśnie jest to punkt zasadniczy, mister French. Gdybym nie miał pieniędzy, pan nie dowiedziałby się prawdy. Każdy z urzędników powiedziałby panu to samo, gdyby czuł się dość pewnie. Ale nikt nie chce ryzykować posady. I tak żyjemy z tygodnia na tydzień w niepewności i pytamy się kiedy przyjdzie na nas kolej, kiedy zostaniemy wymówieni, a z tego rodzi się strach i przygnębienie i to źle wpływa na bieg interesów, ponieważ klienci wyczuwają to. Interesy szłyby o wiele lepiej, gdyby pracownicy byli pewni siebie, gdyby nie drżeli przed własnym cieniem. To chciałem panu powiedzieć, niech pan mi wybaczy moją otwartość...

Nagle zadzwonił telefon: redaktor naczelny „Tribune“ chciał mówić z Armstrongiem.

— Niech pan mi wybaczy, że tak dziko zakończyłem z panem rozmowę, — rzekł redaktor. — Chciałbym jeszcze z panem pomówić na temat „Fairview miasto starców“, czy nie zechciałby pan ze mną zjeść obiadu?

— Bardzo chętnie. Będę mógł panu jeszcze wiele powiedzieć na ten temat. Co chce pan ubezpieczyć się u nas? Do brzo, powiem panu mister Frenchowi, aby wysłał kopie poprzednich projektów, a więc o wpół do pierwszej, do widzenia...

— Co Young chce ubezpieczyć swoje auto? — zapytał French — przecież dotychczas odrzucał nasze propozycje.

— Dziś powiedziałem mu otwarcie co o nim myślę i widzi pan jaki skutek odnosi człowiek, gdy się niczego nie boi?

— Czy nie chciałby pan wziąć z sobą polisy i podczas obiadu przedłożyć ją Youngowi do podpisu. Nie chcę pana tracić, Henry. Niech pan zachowa pewność siebie, a ja wzamian za to podpiszę z panem umowę na trzy lata, podwyższę mu pensję sto dolarów miesięcznie i będę płacił pełną prowizję za transakcje, które pan przeprowadzi. Czy pan się zgadza?

— Zgadzam się — rzekł Henry z zadowoleniem.

Po tygodniu Henry ożenił się z Dolly Summers i całe Fairview było na ślubie. Banknotu tysiąc dolarowego. Henry jednakże nie zmienił, wisi w ramie nad jego biurkiem. Ma to zresztą swój powód. Przy bliższym zbadaniu okazało się, że jest on sfalszowany.

Kupon porady
prawnej

Kalendarz dnia

29
Maj

SOBOTA
Marii Magdaleny de Pazz. Teodozji.
Słowiański: Bogusława (wy).
Słońca wsch. 3.23, zach. 19.43.
Księżycy wsch. — 22.41, zach. 6.3.

HISTORIA PODAJE:

- 1453 Zdobycie przez Turków Konstantynopola.
- 1652 Kozacy biją Polaków pod Batochem.
- 1734 Upadek Gdańska zdobyw. przez Rosjan.
- 1861 Zmarł w Paryżu historyk J. Lelewel.
- 1918 Monsi. Ratti przyszedł papież Pius XI przybywa do Polski jako wizytator Ap.

PRZYSŁOWIA:

„Gdy się przytrafi maj chłodny Dla zbóż, win i traw wygodny”.

KTO NIE WIE, ŻE:

Gołąb może obywać się bez jedzenia najwyżej 11 dni.

HUMOR TURECKI:

Hodza Nasr Eddin Effendi wchodzi pewnego dnia na kazalnica, aby z niej nauczać.

— O mahometanie — woła — czy znanym wam jest przedmiot mego kazania?

— Nieznany — odpowiedzieli wszyscy słuchacze.

— Jeżeli tak — odzywa się Hodza — to jakżesz mogę z wami rozprawić o rzeczy nieznaney.

Tłumaczenie snów

P. Srebrna Perelka. Marzenia Pani ziszczą się częściej. Czy ktoś Panią pokocha? Sen Pani wskazuje, że już durzy się w Pani pewien młodzieniec, szatyn. Czeka Panią kłopot w związku z pracą.

Aniuta Z. B. Wróć tylko na podstawie snów i charakteru pisma. Na załączone pytania odpowiadam równie tylko na podstawie opisanych snów.

Crepe - de - Chine. Czeka Panią komplement, lub pochwała. Otrzyma Pani list z Krakowa od mężczyzny. Rodzice znajomego są Pani żywiliwi. W ciągu najbliższych dwóch lat nastąpi znaczna poprawa.

P. Cygan. Sen Pański wskazuje, iż dużo Pan przecierpiał, z powodu kobiecej niewierności. Z tego powodu do dnia dzisiejszego jest Pan bardzo przygnębiony. Otóż komunikuje Panu, że przygnębienie Pańskie nie ma żadnych podsiaw. Jest Pan typem mężczyzny, który ma duże powodzenie u niewiast, a kobieta, która Pana rzuciła, ma bardzo małą wartość, a ponad to chorobliwą skłonność do zmieniania swych adoratorów.

P. Emigrantka. Miesiąc lipiec przyniesie Pani duże szczęście. Serdecznie wieszuję, choć nie wiem narazie, na czym to szczęście będzie polegało. Proszę unikać wysokiej blondynki, imieniem Zofia.

P. Janeczka M. Spędzi Pani mile chwile na łonie natury. Będzie Pani świadkiem zajścia ulicznego. Proszę się wystrzegać pijanego. Będzie niespodziewana radość.

„Kuzynka”. Proszę wystrzegać się kradzieży. Będzie komplement, lub pochwała. Miły nabytek. Powodzenie u mężczyzny.

Na malej wokandzie...

Jazda tramwajem czyli: „Ludzie mają pomysły”

(A. E.) — Do tramwaju linii „5” rosiadła niejaka pani Janina Stępnia, z wielkim tłumokiem w rękę.

Usadowiła się wygodnie, po czym wyjęła z torebki drudzie stogroszową monetę:

— Daj pan bilet.

Konduktor spojrzął na tłumok.

— Musi pani za dwa bilety włożyć.

— Jakto za dwa?

— Bo jeden za tłumok.

Pani Janina zakapiała oburzeniem.

— Znakiem tego tłumok także samo pasażer? — krzyknęła.

— Nie pasażer, ale iedle przepisów za taki wielki tłumok się płaci.

— Jak pragnę wolności, nie do wytrzymania z wami! Co raz to nowe ekspensy wymyślają. Kiedy takie prorożki wyszły, że za tłumok się płaci?

— Już dobre parę lat.

— A co mi pan zrobisz o wiele nie zapłacę?

— Wyproszę panią z tramwaju.

— A niechże was kolka! — denerwowała się pani Janina.

Za dwa bilety mam bulić! Ale skoro jeżeli już muszę, to wylaż, Kaziu. Po cholere masz się dusić w tłumoku? I tak mi ko sztuje.

Tłumok drgnął, i ku niebywalemu zdumieniu pasażerów, wygramolił się zeń spory chłopczek.

Sprowadzony policjant sporządził pani Janinie protokół, na skutek którego stanęła przed sądem, jako oskarżona o usiłowanie dokonania szalbierstwa.

Sąd skazał ją na trzy dni aresztu z zawieszeniem, biorąc pod uwagę dotychczasową niekaralność.

Siostrzenica u „króla konserw”

zdobyła męża z rewolwerem w ręce a obecnie porzuciła małżonka dla... innego

Wielki romans miłosny, który przed 6 laty zdawał przeobrazić się w wielką sensację towarzyską, teraz dobiega końca. Pani Alicja de Trafford, z domu Silverthone z Chicago, z pierwszego męża hrabina Janze z Paryża, rozwodzi się teraz ze swym angielskim małżonkiem, Raymondem Vincentem de Trafford, a więc rozwodzi się z tym samym mężczyzną, do którego przed 6 laty strzelała z rewolweru na Dworcu Północnym w Paryżu.

Hrabina de Janze, niezwykle bogata Amerykanka, siostrzenica chicagowskiego „króla konserw” Odgena Amoura, pobrała się przed 15 laty z francuskim hrabią Fryderykiem de Janze, który poza swym tytułem nic nie posiadał.

W roku 1931 hrabia z żoną udał się do Kenya na polowanie na lwy. Podczas podróży dołączył się do nich piękny młodzieniec mister Raymond Vincent de Trafford, potomek starej angielskiej rodziny szlacheckiej i zapamiętały myśliwy.

Między hrabiną a młodym Anglikiem zawiązała się bliższa znajomość, która później ciągnęła się jeszcze w Londynie i Paryżu.

Pewnego dnia Raymond de Trafford miał już dość starszej od niego hrabiny. Rozmówił się z nią i dał jej do zrozumienia, że jedzie do Anglii, aby stamtąd już nie wrócić.

Rozczarowana Amerykanka oczekiwała niewiernego kochanka na Dworcu Północnym i gdy go spotrzęła, oddała

ła do niego 5 strzałów. Szóstą kulą przestrelała siebie, ciężko



Ten Pan zapomniał kupić

MYDŁO TOALETOWE MAJDE

Siwołosy włamywacz

WOKROTA 7000 zł wywabił i napadł

Nowojorskiej policji udało się ująć niezwykle przebiegłego włamywacza, który w ciągu ostatnich 6 lat bezkarnie uprawiał swoje zawady.

Jest to swawłosy mężczyzna, który nie stawiał żadnego oporu gdy został przyłapany na gorącym uczynku i aresztowany. Nazywa się on Edgar Sanderson i zachowuje się jak dzentelmen. Zznał komisarzy w policji, że w ciągu ostatnich 6 lat dokonał ponad tysiąc włamań i napadów. Oświadczył, że pracował na własną rękę i że nigdy nie miał współników. Sanderson uważał na to, aby nie przekraczać godzin „pracy”. Pracował wyłącznie od 11

się raniąc. Uprzejmi sędziowie paryscy skazali ją za to na 6 miesięcy więzienia.

Dramat z Dworca Północnego przybrał zupełnie nieoczekiwany obrót. Hrabia de Jonze poczuł się oburzony w swej męskiej godności i rozwodził się z żoną, a Raymond de Trafford, jako dzentelmen, ożenił się z kobietą, z którą wskutek jego winy rozwodził się mąż.

Obecnie okazuje się, że kapryśna Amerykanka nie znalazła szczęścia małżeńskiego u boku Anglika. W najbliższych dniach sąd londyński rozpatrzy skargę rozwodową tej kobiety, która zdobyła sobie męża z rewolwerem w ręce, a która po 5 latach ma go już dość.

Ożenił się ze... zmarłą! Niezwykłe oszustwo spryciarza

Policja włoska wykryła w tych dniach niezwykle wyjątkowy oszustwa, który wywołał wielkie wrażenie w Rzymie.

Pewien młodzieniec starał się o względy pewnej bogatej, 50-letniej kobiety, zamierzał się

Niezwykła kara na szoferów

KRÓLEWIEC. Prezydent policii w Królewcu wydał ciekawe zarządzenie, mające na celu zapobieganie wypadkom automobilowym.

Kierowcy samochodów, którzy wykazują brak dyscypliny podczas jazdy, zmuszeni będą zaplombować swe motory w ten sposób, że będą mogli rozwijać jedynie maksymalną szybkość do 30 klm. na godzinę.

Zależnie od rodzaju przekroczenia czas zamknięcia motoru trwać będzie od 1 do 3 miesięcy.

MUSISZ MNIE KOCHAĆ!... MUSISZ MNIE KOCHAĆ!... MUSISZ MNIE KOCHAĆ!... MUSISZ MNIE KOCHAĆ!... MUSISZ MNIE KOCHAĆ!... MUSISZ MNIE KOCHAĆ!...

z nią nawet ożenić. Na jego nieszczęście kobieta ta wyzionęła przedwcześnie ducha.

Ale młodzieniec nie zamierzał rezygnować z mienia zmarłej. Gdy nie mógł się ożenić z żywą kobietą, postanowił uczynić to samo ze zmarłą. Zatelefonował do urzędu stanu cywilnego i oświadczył, że jego narzeczoną leży w agonii i pragnie się z nim pobrać zanim wyzionie ducha.

Prośbie jego uczyniono za dość i po pewnym czasie przy był do mieszkania zmarłej urzędnik stanu cywilnego. Urzędnik ten był krótkowzroczny i nie zauważył wcale, że kobieta, która ma wziąć ślub nie należy już do żywych ludzi.

Sprawa ta może nigdy nie wyszła na jaw, gdyby jedyny syn zmarłej nie chciał stracić znacznej części mienia pozostawionego przez matkę i do którego rościł pretensje jego „ojczym”. Zwrócił się do władz i zawiadomił je o nieuczciwej machinacji swego „ojczyma”. Policja bliżej zainteresowała się tą sprawą i za interesowała przebiegłego młodzieńca.

Tajemnica numeru 37990

Niezwykłe wypadki jasnowidzenia

Spieszmy donieść naszym Czytelnikom o nowym dowodzie niezwykłego daru jasnowidzenia, jaki posiada autor naszego działu „porady życiowe” p. Rolf Nelson.

Kilka dni temu Rolf Nelson został zaproszony do pewnego domu, gdzie na życzenie obecnych zgodził się przeprowadzić seanse.

Po spożyciu kolacji, zebrane towarzystwo przeszło do salonu. Ustawione krzesła półkolem, a jasnowidz zajął fotel stojący pośrodku i począł powoli zapadać w trans.

Obecni w napięciu wpatrywali się w Nelsona, który zdawał się być półprzytomny. Oczy miał zamknięte, a z piersi jego dobywało się co chwila ciężkie westchnienie.

Pierwsze milczenie przerwała pani domu.

— Czy możemy już zadawać panu pytania? — szepnęła cicho.

Rolf Nelson kiwnął nieznacznie głową.

Z ciszy i półmroku jaki panował w salonie wyleciały nagle głośne i dobitne słowa wypowiedziane przez kogoś z obecnych.

— Gdzie jest mój brat?

Rolf Nelson poruszył się niespokojnie. Pochylił głowę na piersi przykrył oczy dłońmi.

— Brat... brat... — szepnął jasnowidz. Widzę go w ciemnym kurytarzu podziemnym. Idzie. Wchodzi do wagonu. Coś jakby pociąg czy tramwaj... Jedzie.

Jasnowidz szepnął coś niewyraźne, a potem już zupełnie głośno.

— Józef wychodzi z wagonu, idzie schodami pod górę. Wychodzi na ulicę. Wielka, szeroka ulica. Tłum ludzi. Niekończące się szeregi samochodów. Domy wysokie, tak wysokie, że nie widzę ich końca. Mówi do kogoś po angielsku, słyszę wyraźnie.

— Tak, tak — przerywa gwałtownie jasnowidzowi głos, który pytał o brata.

To fenomenalne, niesłychane. Pan go widział na prawdę. To mój brat Józef. Mieszka teraz w Ameryce, w Nowym Jorku.

Zdumienie obecnych nie miało granic. Kilka osób nie chciało wprost wierzyć, że jasnowidz nie znał nigdy tego pana i nie słyszał nic o jego bracie.

Głosy zdziwienia przerwała pani domu.

— Uciszcie się państwo, mam panu Nelsonowi coś ważnego do powiedzenia. Czy może pan znów zapasać w trans?

Rolf Nelson ociągał się z odpowiedzią.

— Dobrze — rzekł w końcu — ale musi to być ostatnie pytanie, gdyż jestem dziś bardzo wyczerpany i trans mnie męczy.

Obecni z ciekawością nadstawili uszu.

— Niech nam pan powie numer loteryjny, który wyjdzie w bieżącym ciągnięciu?

— Tak, tak — przytaknęli jnni.

Rolf Nelson siedział nieruchomo pogrążony w transie. Po chwili począł szeptać.

— Widzę cyfry. Dużo cyfr. Mieszają się, skaczą przed oczyma. Trudno mi ułożyć je w całość. Nie wiem jaka cyfra do czego należy... widzę... widzę... trójkę... potem siedemkę... dziewiątkę! Jeszcze raz dziewiątkę! Nie widzę co jest na końcu. Zdaje mi się, że jeszcze jedną dziewiątkę. Nie... nie, nie, dziewiątkę. To zero! Widzę teraz wyraźnie!

— 37990 — wykrzyknęli obecni.

Rolf Nelson drgnął jakby przestraszony, otworzył oczy i począł z wolna wracać do stanu świadomości. Na tym seans zakończono. Goście rozeszli się niebawem.

W kilka dni po seansie w gabinecie Nelsona zadzwonił telefon.

— Halo! Kto mówi?

— Tu Przetęcki. Pan nie pamięta zapewne mojego nazwiska — mówił głos w aparacie. Byłem obecny na pańskim seansie u K.

— Czym mogę Panu służyć — zapytał Nelson.

— Przypomina pan sobie zapewne, że w transie podczas seansu wypowiedział pan pewien numer, który miał wyjść w obecnym ciągnięciu.

— Tak — odparł Nelson, ale nie pamiętam w tej chwili co to za numer.

— Tak, ale ja pamiętam — mówił Przetęcki. — Zapisałem sobie. Inni, obecni na seansie zrobili to również. Niech pan sobie wyobrazi moje zdumienie, gdy czytam dziś w gazecie, że na numer 37990 padła wygrana piętnasta tysięcy złotych!

30.000 zł. na Nr. 27522
30.000 zł. na Nr. 65384
30.000 zł. na Nr. 167310
20.000 zł. na Nr. 192740

15.000 zł. na Nr. 130809
15.000 zł. na Nr. 130022
10.000 zł. na Nr. 13066
10.000 zł. " " " 79863
10.000 zł. " " " 84124
10.000 zł. na Nr. 84157 **10.000 zł.** na Nr. 158452
10.000 zł. " " " 144819 **10.000 zł.** " " " 164281
10.000 zł. " " " 158241 **10.000 zł.** " " " 183151
10.000 zł. na Nr. 186320
10.000 zł. " " " 192512

oraz tysiące innych wygranych padło w dotychczasowym ciągu dnia 4-ej Klasy na losy zakupione w Kolekturze

"NADZIEJA"
 Warszawa, Marszałkowska 117
 Nadzieja nigdy nie zawodzi!

Pełna tabela 38 Loterii
 IV klasa - 16-ty dzień ciągnięcia

I i II ciągnięcie
GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzienna wygrana zł 5.000 na nr 11747
 Zł 10.000 na nr: 56475 128407 158244
 Zł 5.000 na nr: 9476 77968 86282 116644
 Zł 2.000 na nr: 6105 11957 13704 23098 28720
 Zł 1.000 na nr: 6014 12395 19692 25222 30459
 37189 51539 54832 58241 63278 64925 77932 90154
 93547 96188 98812 107021 110961 115347 117663
 127125 137411 141711 145095 153425 162216 162920
 168438 173616

Wygrane po 200 zł

11 32 227 66 316 63 87 438 564 779 947 1666
 757 93 261 966 87 2431 521 96 827 29 952
 89 3048 130 322 88 449 73 946 747 83 843
 46 906 4169 229 348 461 571 691 763 853
 934 41 52 5278 79 419 63 660 79 893 964
 6407 36 38 39 590 70 876 911 7232 32629
 87 451 85 514 85 703 25 8135 75 413
 562 989 9116 345 91 440 82 823 905 74
 10471 969 655 88 855 11118 92 252 402 9
 64 675 96 804 86 981 12349 426 67 854
 13126 59 68 410 46 847 89 14159 710 60 802
 31 15005 55 299 381 88 531 620 74 702 988
 16049 107 91 96 238 335 85 490 34 34 578
 743 870 65 81 17140 415 41 90 537 635 748
 534 18058 254 630 19020 92 114 460 576
 695 802 98 949
 20204 396 842 905 21020 79 155 319 29
 478 600 36 51 739 41 916 17 22046 97 193
 212 18 344 428 82 534 48 761 851 922 23029
 71 124 267 307 15 538 697 761 85 856 92
 942 24036 185 296 852 71 25001 57 287 363
 442 533 178 917 54 26273 330 72 409 745
 898 27170 394 445 529 72 623 66 716 857
 28023 131 265 385 85 500 93 944 29102 206
 352 85 489 516 49 610 835 515
 30228 304 433 693 857 912 60 31067 72
 322 712 32233 340 94 905 64 33150 464
 625 814 42 54 34232 334 455 67 701 12 997
 35191 98 228 335 860 945 36113 17 260 446
 580 783 868 964 37008 17 251 333 83 421
 93 572 718 68 98 874 968 93
 38247 75 339 86 708 935 39011 33 191 207
 31 341 526 884 996
 40000 141 93 239 66 400 36 70 644 727
 930 41031 85 179 81 97 333 445 54 91
 588 721 39 57 650 902 42073 88 466 696
 708 90 810 99 934 43026 255 86 437 503
 88 624 23 744 876 957 75 44259 339 56
 513 723 40 863 992 45056 118 351 486
 542 696 46104 18 99 202 525 649 73 739
 83 801 6 91 938 47118 266 307 496 641
 949 79 48147 65 225 28 358 492 694 735
 973 93 49311 28 483 94 521 719
 80103 13 362 433 41 665 74 761 84 812
 81 88 999 51139 337 61 68 729 857 52101
 34 97 206 316 506 979 83 53023 235 343
 700 16 62 855 54071 73 179 467 99 700
 884 942 66 55139 492 702 35 822 923
 26037 645 715 912 57115 31 481 788 863
 81 969 22 58194 206 435 68 585 53 610
 692 59003 55 477 518 654 823 36 44 74 75
 60053 56 112 259 311 12 26 42 425 64
 514 630 39 758 823 85 900 61074 198 207
 54 63 408 552 602 872 62282 96 735 40
 873 53 63082 317 40 431 82 550 67052 77
 301 10 83 515 40 663 710 824 39 84 65170
 82 236 63 81 351 64 419 72 552 97 636
 710 66170 85 301 28 83 417 615 80 788
 870 977 67255 366 406 506 29 33 704 919
 83 63194 247 74 75 310 494 543 93 928
 69100 66 80 306 495 521 80 91 689
 70109 260 306 53 492 542 35 723 42
 845 71074 434 506 607 67 958 72127 391
 99 611 49 722 804 34 73056 86 429 79
 502 623 51 763 74075 199 225 53 541 75
 692 702 75128 279 420 509 32
 76139 91 524 52 72 603 74 745 90 77025
 532 85 640 78164 90 201 94 409 21 527
 807 79156 9 322 581 635 815 72 929 94
 80054 243 73 363 423 51 602 836 939
 81172 214 351 640 5 72 89 96 785 883 915
 828 82014 69 161 242 402 5 871 914 83131
 235 431 582 4 762 73 96 855 7 74 948
 84043 52 111 328 591 976 87 85171 253
 435 95 527 46 724 86160 74 310 591 780
 806 87076 294 362 99 719 81 88014 163
 93 3 412 80 611 51 891 89033 165 417
 676 715 97 922
 90072 157 302 481 525 637 73 896 909
 81011 82 258 636 46 702 92322 836 582

Wygrane po 200 zł

569 627 951 93323 47 68 484 546 784
 94068 165 277 531 618 815 957 83 95141
 69 72 504 23 835 976 8 96002 159 299 306
 93 740 89 97173 362 469 911 926 37 54
 98267 74 626 8 822 971 99007 89 410 582
 613 21 68 862 76
 100270 498 618 28 735 58 824 101180
 273 314 62 614 75 102028 73 343 524 629
 63 103058 111 242 55 67 414 83 622 819
 909 38 104101 71 232 85 624 49 720 83
 105103 223 571 90 1 679 781 822 41 5
 106145 97 216 32 47 379 409 533 5 744
 812 23 56 948 92 107003 70 121 80 298
 368 441 62 529 66 566 709 108087 525 78
 704 817 46 109000 72 181 297 354 539 649
 78
 110172 256 78 387 432 82 611 28 34 8
 855 111148 351 632 731 44 928 41 112006
 213 24 74 80 436 725 113041 72 93 141
 248 438 568
 114304 478 814 38 87 933 91 115231 380 403
 118098 198 221 25 490 93 506 641 70 75
 117085 147 285 397 408 68 651 753 803 5 37
 939 118082 128 260 335 300 2 17 119005 47
 127 92 280 327 35 98 482 575 601 968
 120212 431 720 864 78 885 121289 506 648
 96 752 823 979 122015 93 198 613 749 59 838
 42 123076 133 208 377 95 99 309 870 907
 124054 252 603 32 847 86 125068 118 34 52
 412 600 27 787 126097 788 808 39 86 946
 127028 36 57 173 90 314 73 409 25 634 62 748
 819 72 78 994 128081 198 270 322 768 77 65
 988 87 129039 208 15 326 723
 130363 424 644 92 945 58 131000 147 833
 975 132258 400 81 611 734 845 133344 422
 512 20 48 53 781 134004 45 112 81 848 808
 26 70 931 33 135176 219 33 67 321 481 520
 624 887 95 844 148294 304 470 78 633 992
 137085 140 425 60 833 82 704 138288 982 818
 940 139085 98 657 707 936 54 60
 140035 110 390 34 504 60 714 141115 27 51
 367 438 99 557 66 734 962 142119 224 50 70
 483 841 14316 51 373 623 866 70 981 93
 144025 85 136 59 321 520 58 695 728 53 830
 36 943 97 145336 420 60 542 66 940 70 140032
 38 182 99 291 497 628 93 900 147001 9 185
 375 344 559 851 723 805 908 148135 227 724
 31 884 921 24 72 149053 159 67 408 60 335
 685 728 811 988 89
 150377 51 804 91 874 82 88 974 151073 134
 215 718 04 421 615 54 858
 152051 297 310 26 617 760 74 820 153482
 543 77 714 53 917 68 154068 86 197 432
 46 673 821 924 155131 335 450 657 786 832
 927 89 156256 93 501 8 96 97 621 888
 157275 77 323 516 33 73 616 94 897 158086
 123 503 18 716 820 83 159058 72 131 52
 206 95 370 449 509 813 18 39 66 918
 160053 63 109 454 57 580 660 749 161062
 267 93 643 786 854 901 162146 35 61 227
 436 98 561 637 92 934 50 163056 60 82 137
 412 62 558 88 619 28 37 991 164228 309
 540 87 674 966 67 169059 187 392 400 93
 510 667 719 902 15 166022 76 82 249 450
 68 582 835 63 918 72 8 167142 235 472 635
 864 921 168019 33 48 162 90 280 543 80
 169046 178 96 542 647 81 804 61
 170073 93 184 389 509 79 751 900 171014
 26 114 58 216 303 408 501 951 172045 235
 37 94 533 702 980 173089 151 96 262 401 29
 62 645 778 813 88 174559 729 835 928 175002
 86 162 261 617 20 71 741 849 923 176041
 47 184 478 622 701 67 927 177080 132 410
 669 754 178090 214 427 78 645 778 810
 179079 103 256 82 349 95 409 26 612 97 708
 953
 180016 52 426 89 590 92 659 742 99
 181203 309 40 405 47 747 874 182117 391
 512 183016 204 62 385 427 64 75 628 706
 938 184198 245 77 338 454 779 951 185108
 202 371 678 716 80 850 56 934 76 186030
 61 175 215 95 429 59 88 500 10 623 66 922
 187029 128 547 50 657 188 354 95 490 522
 34 52 3 824 87 952 87 189304 581 700 888
 190030 159 94 240 650 761 834 190179 58 73
 74 302 13 31 588 644 76 879 192115 42 215
 91 337 445 83 503 647 714 809 94 193050 92 94
 164 68 267 379 80 494 520 640 44 194076 163 281
 334 459 700 869 982

III ciągnięcie
Wygrane po 200 zł

365 495 614 813 903 1077 242 684 94 725
 81 2025 154 650 757 907 3349 60 931 6322
 46 67 549 813 89 97 950 73 5431 766 6128
 335 434 435 705 825 8260 548 908 9061 187

14 zbrodniarzy uciekło z więzienia
 Sprytnie dokonany podkop uszedł uwagi straży

Śmiało i od dawna przygotowanej ucieczki dokonali więźniowie osadzeni na długoterminowe okresy kary w więzieniu w Dubnie przy ul. Więzienniej 2. Więźniowie ci kopali tunel z ogrodzonego wysokim murem więzienia, a wiodący poza jego obręb. Wydobytą ziemię w niewyśledzony dotychczas sposób wnosili i zsypywali, bez wzbudzenia uwagi i podejrzeń. Gdy tunel był już dostatecznie długi, więźniowie wykopali go dla wydostania się na wolność, czego dokonali w nocy z dn. 26-27 b. m., przebijając cienką warstwę ziemi, pokrywającą wylot tunelu. Nocna inspekcja więzienna w celach przeprowadzona o godz. 1-ej po północy, stwierdziła, iż kika celi stoi otworem, skąd więźniowie, w liczbie 14-tu ułotnili się. Zbiegli więźniowie zaliczeni byli do najgroźniejszych przestępców, między którymi znajdowali się słynni kresowi bandyci, mordercy i zawodowi ko-

niokrądzki. Najprawdopodobniej organizatorami ucieczki byli bracia Moskalkowie, 30-letni Andrzej, skazany na 15 lat więzienia i 23-letni Teodor, również skazany na 15 lat. Cieszyli się oni miernym wśród współwięźniów, odgrywając rolę prowodyrów. Pozostali więźniowie są: 28-letni Jan Walczuk, 34-letni Iwan Szpak, 26-letni Hersz Kos, 23-letni Włodzimierz Wdowin, 33-letni Jan Lichaczow, 29-letni Szymon Krajewski, 25-letni Andrzej Łotowski, 25-letni Andrzej Grudziński, 31-letni Paweł Żuk, 34-letni Iwan Lewczuk, 22-letni Aleksander Korzeniowski i 30-letni Polikarp Krajewski, oraz dwaj wyżej wymienieni domniemani organizatorzy ucieczki. Więźniowie skazani byli na kary od 12-15 l. więzienia. Za zbiegłymi zorganizowano pościgi przy pomocy policji, oraz psów służbowych. Ze względu jednak na lesistą okolicę Dubna, pościgi natrafiają na przeszkody.

W związku z ucieczką tak groźnych przestępców zachodzi obawa, że pierwszymi ich czynami będzie zemsta na świadkach i policjantach, którzy przyczynili się w swoim czasie do ich ujęcia. Z ramienia władz centralnych udaje się do Dubna specjalna komisja dla zbadania okoliczności tak rzadkiej w historii więziennictwa ucieczki. Za zbiegłymi roztelegrafowano i roztelefonowano listy gończe, ze szczegółowymi rysopisami.

Co się dzieje w ciągu jednej godziny na świecie

Na pytanie to dadzą odpowiedź poniższe spostrzeżenia, które opierają się na materiałach opublikowanych przed niedawnym czasem przez sekretarza Ligi Narodów. Co w ciągu jednej godziny zdarza się na świecie? Odpowiedzieć na to pytanie nie jest rzeczą łatwą. Dzięki posiadanej materiałowi statystycznemu można wytworzyć sobie bardzo przybliżony obraz tego, co wszystko ludzie robią w ciągu tak krótkiego okresu czasu, jakim jest godzina.

LOS LANCERA WZIE PRZYNIOSCI 1.000.000
 Warszawa: Marszałkowska 121, Targowa 46, Wolska 13, Dworzec Gł. i Średnicowy.

Wygrane po 200 zł

95 207 26 362 439 70 544 54 752 782
 1051 132 51 636 78 852 2256 403 99 619
 65 796 3487 523 842 904 35 4090 481 640
 990 5128 202 35 48 813 87 7064 227 89
 319 612 9029 44 386 560 669 775 878 956
 10587 843 938 11419 39 41 669 737 861
 12012 13271 378 755 806 22 14029 38 203
 407 873 15164 484 502 18 972 16019 231
 17023 203 801 91 955 18250 350 755 89
 19030 257 365
 20312 607 78 833 21068 294 433 92 513
 726 22024 216 559 92 510 914 23208 333
 24274 3225 411 564 767 979 25266 826 967
 26393 533 746 27186 424 653 703 76 842
 28040 131 469 833 85 993 29027 483 596
 30473 675 714 31003 185 512 601 94
 32023 75 584 618 798 895 35521 99 756
 34225 38 507 866 35286 36617 739 37221 30
 497 733 904 38573 86 773 39052 65 413 660
 88
 40011 300 683 734 63 872 928 41284 541
 65 677 719 42158 95 230 460 610 714 43185
 299 353 44061 592 635 45102 399 584 789
 808 46023 355 882 935 85 47033 180 382
 574 902 48108 954 49231
 50148 319 51016 291 392 932 54 52601
 787 53360 527 625 927 54398 516 910
 55120 205 503 668 881 56255 491 504 34
 851 910 85 57525 34 58011 467 678 59487
 603 99 996
 60021 243 56 322 67 505 28 857 61084
 9 130 266 419 526 60 62310 6 605 63137
 291 614 9 64258 450 65056 120 40 363
 66494 875 67101 42 51 88 401 35 853 66
 912 36 65103 25 401 899 950 69014 200
 367 524 697
 70088 125 507 11 602 25 813 998 71102
 29 279 577 664 874 948 72133 333 54
 445 624 73271 427 537 660 74004 17 829
 73123 7 256 454 553 954 76055 54 135 366
 437 629 798 77018 77 248 90 325 31 402
 17 49 95 660 78163 382 577 9 898 79008
 12 482 557 95 638 875
 80388 60 410 47 586 612 81217 569 721
 802 82441 579 607 40 83042 858 84712 949
 85013 129 73 6 237 86 928 86066 346 697
 977 88002 965 454 593 89164 312
 90023 125 374 91085 119 545 8 863 92884
 908 45 93046 69 349 415 25 654 63 6 767
 891 94223 45 95110 598 735 41 96571 609
 97184 489 89004 78 130 503 948 99028 200
 307 24 458 653 64 707 895
 100248 347 615 918 101169 205 347 80
 801 102404 70 672 103022 466 708 18 57
 104113 227 742 971 105915 41 99 106389
 567 642 107110 699 757 849 108100 16 8
 65 282 343 92 460 717
 110249 376 769 80 111267 305 19 420 71
 592 644 701 112044 291 371 2 667



TADEUSZ RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZĄSAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE,
MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU



Tadeusz jak zwykle milczał podczas pobytu w gabinecie Iwanowa. Pułkownik ochrony, chcąc go zgnać, opowiedział mu, że wydała go Jadwiga Izdebska, o czym może po chwili go przekonać.

Tadeusz poczuł, jak śmiech Iwanowa wżera się weń, jak ostre żelazo...

Kilka chwil trwał tak zmieszany, nie wiedząc co ma począć.

Nic przed oczyma nie widział. Wydawało się, że za chwilę zawali się, wpadnie do jakiejś przepaści...

A gdy zbudził się z tego kilkuminutowego odrętwienia, czuł jeszcze ból w skroniach, jak gdyby kłutł go śmiech Iwanowa.

— A więc towarzyszu Orliński — z uśmiechem na wargach mówił dalej Iwanow — z wdzięczną pan swej ukochanej Jadwidze pobyt obecny w więzieniu... Nie ma pan szczęścia do żon... Tania zdradziła pana, teraz Jadwiga Izdebska zdradza pana... Cha, cha, cha... Ze wstydu powiesiłbym się na pańskim miejscu...

Tadeusz nie zważając na to, że w skroniach odczuwał coraz większy ból, nie zważając na to, że ten szatański pomysł Iwanowa omal nie przyprowadził go o obłąd, starał się panować nad sobą.

— To wszystko jest kłamstwem — starał się uspokoić siebie Tadeusz. Trzeba spokojnie poczekać...

A tymczasem Iwanow roześmiał się.

— No, przykro panu teraz, co? Pańska narzeczona zdradziła pana co? — roześmiał się Iwanow.

— Nie jest mi przykro.

— Zadrzał pan tak, jak gdyby żmija pana ukąsiła.

— Nie, panie pułkowniku, przestraszył mnie tylko pański śmiech, pomyślałem, że trzeba zawezwać do pana lekarza chorób umysłowych...

— Milcz, ty swolocz! — zerwał się Iwanow z miejsca. — Zaraz wybije ci wszystkie zęby!

A w duchu wściekał się nadal: „Począłem hardo to duszać! Nawet to na niego nie działa!”

Trzeba jednak nadal wypróbować go. Iwanow powiada dalej:

— Myślisz, jak widzę, że ja ciebie oszukuje... Myślisz, że to jakaś zabawka, ale nie mam żadnych ubocznych myśli... Chcę ci tylko poradzić, że jeżeli znów uciekniesz, nie zadawaj się z babami... Bo to paskudny naród, te baby...

— Czym mogę właściwie panu służyć? — odrzekł spokojnie Tadeusz. — Jak pan widzi, nie osiągnął pan swoim straszaniem celu... Nie należę do ludzi, co wierzą we wszystko, co mówi szef ochrony...

— Nie wierzy więc pan, że Jadwiga Izdebska pana zdradziła?

— Nie znam żadnej Jadwigi Izdebskiej, nie obchodzi więc mnie, czy ze chciała mnie zdradzić, czy też nie...

— A jeśli wprowadzę ją tu za chwilę i potwierdzi panu prosto w oczy, że to ona pana zdradziła?

— No i co?

— I powie, że pan zorganizował zamach na Grüna...

— Panie pułkowniku, podziwiam pańską naiwność...

— Pan podziwia moją naiwność?

Iwanow wstał powoli z fotela, zbliżył się do Tadeusza i pięścią uderzył go po twarzy.

— Oto moja naiwność! — powiedział raz jeszcze Iwanow.

Twarz Tadeusza zalala się krwią. Krew spływała po jego czole, twarzy, ręce miał skute i nie mógł krwi obetrzeć.

— Wyprowadzić go! — rozkazał Iwanow.

— Bohater! — powiedział Tadeusz. — Order pan powinien dostać za swoją odwagę! Potrafił pan bić po twarzy człowieka, skutego kajdankami... O, panie Iwanow, my nie jesteśmy takimi tchórzami...

Tadeusza wyprowadzono. A Iwanow wystawił polecenie do kasy:

„Wypłacić Edwardowi Charewiczowi dwa tysiące rubli jako nagrodę za dobrą służbę dla ojczyzny...”

W rozpacz

Jadzia wysiadła na stacji Wawer.

Zapadł już mrok. Jadzia szła po ciemku w stronę lasu.

Kogo tu zapytać o tego Stefana Szymkiewicza? Idzie właśnie jakaś dziewczyna. Jadwiga zatrzymała ją i pyta:

— Czy zna pani Stefana Szymkiewicza?

— Nie, nie znam takiego...

Jadzia zatrzymała jeszcze kilku przechodniów, ale żaden z nich nie wiedział, gdzie tu mieszka jakiś Stefan Szymkiewicz.

Jadzia szła dalej, z trudem mogła powłóczyć nogami, w głowie jej rozlegał się jakiś szum, wszystko ją bolało...

A w duszy czuła jakiś przenikliwy straszny ból i tęsknotę za Tadeuszem...

Wokół było zupełnie ciemno. Gdzieś niedaleko w oddali połyskiwało światło. Rozlegał się poszum drzew. Gdzieś szczykały psy.

Nagle usłyszała Jadwiga tuż przy sobie odgłos kroków ludzkich. Nie mogła jednak po ciemku nikogo dostrzec.

Chciała jednak dojść i zapytać, gdzie mieszka Szymkiewicz, ale gdy tylko usłyszała pierwszych kilka słów, rozmowy tych ludzi, ukryła się szybko za jakimś drzewem.

— To są szpicle — pomyślała, wstrzymując oddech.

Przysłuchiwała się pilnie rozmowie tych ludzi, którzy szli do niej coraz bardziej zbliżali.

Była to grupa szpiclów i policjantów. Jeden z nich powiedział:

— Czy ten płaszek jest jednak teraz w domu?

— O, na pewno jest w domu... Podobno ukrywa się...

— I mieszka z narzeczoną, podobno piękna dziewczyna...

Czytajcie

„ŻYCIE KOBIECE”

— Nazywają go Janek... Czerwony Janek...

— Czy daleko stąd mieszka?

— Chyba z wiorstę drogi jeszcze będzie...

— A gdzie on mieszka?

— Tam, w głębi lasu...

— Co, to ma własną willę?

— Jaka tam willa... Chałupa...

— Własna?

— Skąd by taki pies miał własną chałupę...

Odnają od gospodarza, specjalnie taką, żeby było daleko...

— Ciemno tu, jak w grobie...

— Masz przy sobie latarkę, to zaświeć.

Jakiś głos rozkazujący szepnął:

— Nie zapalać żadnych latarek... I nie gadać mi tak głośno... Być może, że ten Janek nie jest tam sam, tylko z całą bandą... Naszykowac rewolwery... Wszystko w pogotowiu...

Jadzia przysunęła się do drzewa, serce jej waliło młotem, z trudem mogła złapać trochę tchu...

Co teraz pocznę? Jak uratować Anatazję i Janka?

Gdyby wiedziała, gdzie oni mieszkają, mogłaby ich na pewno uratować.

Nadbiegłaby przed nadejściem policji, zawiaściłaby ich, a wtedy zdążyłby razem uciec... Ale teraz jest niestety bezradna... Dokąd pobiegnie, jeśli nie wie, gdzie jest domek, w którym mieszka...

Grupa szpiclów i policji oddala się. Słychać tylko odgłos ich kroków.

Jadzia oparła się o drzewo, namyślając się, co ma teraz począć.

Trzeba działać! Trzeba ratować tych dwoje ludzi! — myśl ta uderzyła jej do głowy.

Poczęła biec przed siebie. Może natrafi na chatę, w której mieszka Anastazja?

Przecież przypadek może sprawić, że uda jej się go uratować!

Może szczęście przyjdzie jej tym razem... z pomocą...

Nie zważając na swe zmęczenie, poczęła biec przed siebie...

Nie ma przy sobie latarki, pada na jedno drzewo, na drugie, kaleczy siebie, rani... Ale nie zważa na to wszystko...

Od czasu do czasu dochodzi ją echo rozmów szpiclów i policjantów.

— Trzeba iść równolegle do nich, po tym zejść przed nimi na tą samą drogę, i biec tak, by przed nimi zdążyć przybyć...

Poczęła szybko zbliżać się do grupy policjantów, starała się wstrzymać oddech i stąpać na paluszkach, by chrząst gałęzi nie zwrócił ich uwagi.

Jest tuż obok nich, oto mijają już ich grupę, przecina las i wydostaje się na drogę.

Nagle ujrzała przed sobą światło. To na pewno ta chatka!

Serce jej zabiło radośnie.

Prędej, prędej, kołaczę tą masę myśli w jej głowie.

Nareszcie podbiegła do samej chaty.

Raz po raz poczęła pukać do okna.

Dalszy ciąg jutro

BILL NA TROPIE GANGSTERÓW

Sensacyjny film powieściowy z życia podziemnego świata Ameryki

„Kto kogo oszukuje”



DALSIY CIAG JUTRO.

Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO

Dziś: „Bolesław Śmiały“.

REPERTUAR KIN:

Adria: „Pani minister tańczy“.
Apollo: „Ramona“.
Atlantyc: „Niedokończona symfonia“.

Bagatela: „Dzientelmen kocha inaczej“ i rewia: „Wesołe Dni Krakowa“.

Dom Żołnierza: „Pod dwiema flagami“.

Muzeum: „Ucieczka“.

Promień: „Zwyciężyły kobiety“.

Stella: „Tajemnica p. Brinx“.

Sztuka: „Małżeństwo z miłości“.

Świt: „Młody hrabia“.

Uciecha: „Zbuntowana“.

Wanda: „Jestem niewinny“.

Zorza: „Czarownica“.

RADIO

Godz. 7.10 Kilka informacji; 7.35 Koncert orkiestry mandolinistów im. Moniuszki z Wełnowca; 12.50 Trybuna młodych; 13.00 Pieśni majowe z Wieży Mariackiej; 13.30 Koncert żyć z płyt; 15.15 Marian Andersen śpiewa z płyt; 15.30 „Chwilka przyrody“ transmisja z ogrodu Rozgłośni Krakowskiej; 15.45 Muzyka węgierska z płyt; 16.00 Pogadanka aktualna; 16.10 Wiadomości z dnia; 18.20 Lekkie melodie z płyt; 18.45 Program na dzień następny; 23.05 Muzyka taneczna w wykonaniu Małej Orkiestry PR. pod dyr. Z. Górczyńskiego z udziałem „Czwórki Radiowej“.

Nocny dyżur aptek:

Apteka pod Złotą Koroną, Rynek Gł. 22, pod Gwiazdą, Florjańska 15, pod Opatrznością, Karmelicka 23, Apteka Warszawska, Aleja 29 Listopada 27, pod Aniołem, Dietla 76, im. św. Teresy, Senatorska 5.

TRUP ROBOTNIKA ZE ZMIAŻDŻONĄ GŁOWĄ W PODGÓRZU

Wczoraj w nocy na torze kolejowym obok wiaduktu przy ul. Płaszowskiej w Podgórzu, znaleziono między torami zwłoki nieznanego mężczyzny, lat około 30 liczącego, w ubraniu zniszczonym, bez bucików, w skarpetkach. Na zwłokach zauważono zmiażdżony tył głowy.

Jak ustalono na podstawie opodal znajdującego listu, denat nazywa się Kądziołka Wojciech, zamieszkały przy ul. Grzegorzeckiej, który wskutek niesnasek rodzinnych popełnił samobójstwo.

ZAMACH MORDERCZY W KRAKOWIE

Wstrząsający wypadek zdarzył się onegdaj w mieszkaniu Anny Gizeli Pawlik, zamieszkałej przy ul. Siemiradzkiego 22 w Krakowie.

Oto do mieszkania tego przysła młoda kobieta i chwyciwszy siekierę uderzyła nią Pawlikową kilkakrotnie w głowę. Gdy Pawlikowa upadła ranna na ziemię, sprawczyni porzuciła siekierę i zbiegła.

Jak stwierdzono, napastniczką jest umysłowo chora, 27-letnia Lucja Schmidt, bez miejsca zamieszkania. Pawlikowa doznała sześć ran ciętych na głowie i jedną ranę lewej ręki powyżej łokcia.

Po udzieleniu pierwszej pomocy przewieziono Pawlikową do szpitala.

KRONIKA KRAKOWA

Krwawy napad rabunkowy zamaskowanych opryszków w Podgórzu

Mieszkańcy ulicy Kalwaryjskiej w Podgórzu zostali zaalarmowani o dokonaniu krwawego napadu bandyckiego.

Oto w piątek około godziny 3 nad ranem, dwóch narazie nieujętych zamaskowanych osobników postawiwszy drabinę na dachu szopy i przystawiając ją w rzeczywistości przy ul. Kalwaryjskiej L. 60 do I-go piętra zajmowanego przez 40-letniego cukiernika Mosesa Liebeskinda, dostali się do jego mieszkania.

Jeden z osobników trzymał drabinę, drugi zaś wszedł do pokoju. Gdy włamywacz znajdował się już w mieszkaniu, rozglądając się coby ukraść, przebudziła się Liebeskindowa i zaczęła krzyczeć. Na krzyk jej obudził się jej mąż, który przytrzymał włamywacza.

Wówczas to podczas szamotaniasia się, osobnik ów wystrzelił dwukrotnie z rewolweru raniąc ciężko Liebeskinda w okolicę

serca. Obaj włamywacze zdołali zbiec.

Do rannego zawiadomiono natychmiast policję, która po opatrzeniu zarządziła przewiezienie go do szpitala św. Łazarza

na oddział chirurgiczny.

O całym zajściu zawiadomiono władze bezpieczeństwa, które wszczęły energiczne dochodzenia. Władze są już na tropie opryszków.



Pamiętaj na Dzień Matki

Kwiaty



Epilog katastrofy kolejowej w Krakowie

Jak już swego czasu donieśliśmy, w dniu 12 lutego br. miała miejsce w Krakowie katastrofa kolejowa, w której przez zderzenie motorówki kocmyrzowskiej z lokomotywą utracił życie Ludwik Warszawski, znany przemysłowiec w Warszawie i wiceprezes Polskiego Związku Przemysłu Korkowego, oraz 17 osób odniosło ciężkie rany.

Wczoraj odbyła się przed sądem karnym rozprawa przeciwko osk. Antoniemu Kozemczakowi, ówczesnemu dyżurnemu ruchu na stacji w Krakowie, oraz Tyralskiemu Kazimierzowi maszyniście kolejowemu o nieumyślne spowodowanie katastrofy kolejowej.

Sąd skazał Kozemczaka na 1

rok bezwzględnego więzienia, zaś Tyralskiego na 6 miesięcy więzienia w zawieszaniu.

Rozprawie przewodniczył s. o. dr. Wasilewski, oskarżał prokurator dr. Kamiński, powództwo cywilne imieniem rodziny zmarłego Warszawskiego zgłosił adw. dr. Rattler, bronili adw. dr. Brodkiewicz i dr. Wolf.

Dramat miłosny w Krakowie

Wczoraj po południu w mieszkaniu dr. Precha w Ryнку gł. 24 otruła się zatrudniona u niego służąca 22-letnia Stanisława Siemiek.

W celu samobójczym otworzy

ła ona kurki gazowe, po czym położyła się do łóżka.

Przybyły na miejsce wypadku lekarz pogotowia ratunkowego, stwierdził zgon na skutek zatrucia.

Cyrła Wasser oskarżona jest

o ukrywanie tego towaru.

Wyrok w tej sprawie zapadnie dziś. Rozprawie przewodniczy s. o. dr. Konopka, oskarża prok. dr. Merczyński, broni adw. dr. Mar-

Oszukał 27 kupców w Krakowie

Na ławie oskarżonych w sądzie okręgowym karnym w Krakowie zasiedli Rubin Wasser, kupiec z Kielc i Cyrła Wasser, kupcowa z Sędziszowa.

W roku 1936 Rubin Wasser wyłudził od 27 kupców krakow-

skich towary tekstylne na kwotę około 12 tysięcy zł., przedstawiając się za bogatego kupca, prowadzącego dwa sklepy, wystawiając weksle, które nie wykupywał, zaś towar ukrył.

Cyrła Wasser oskarżona jest

o ukrywanie tego towaru. Wyrok w tej sprawie zapadnie dziś.

Rozprawie przewodniczy s. o. dr. Konopka, oskarża prok. dr. Merczyński, broni adw. dr. Mar-

Proces o nadużycia w Kopalniach Jaworznickich rozpocznie się w najbliższych dniach

Dużym echem odbiło się swego czasu ujawnienie nadużyć w Jaworznickich Komunalnych Kopalniach Węgla.

Sprawa znalazła swój epilog w wytoczeniu śledztwa sądowego, które trwało szereg miesięcy.

Obecnie znajdujemy się już w przededniu procesu, który ujawni oszukańcze manipulacje, powodujące olbrzymie straty.

Sprawa wywołała olbrzymie zainteresowanie. Proces rozpoczyna się 28 czerwca i potrwa

przypuszczalnie do 15 lipca. Nie jest wykluczone, że w charakterze świadków zeznawać będzie

szereg wybitnych osobistości krakowskich.

Zniżka do kin: „Atlantic“, „Adria“, „Świt“ dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich“ Ważna tylko w dniu 29 maja 1937

ŚWIĘTOKRADZTWO W KOŚCIELE W KRAKOWIE

Wczoraj w nocy dostał się przez okno nieujawniony spr-

wca do kościoła parafialnego św. Mikołaja przy ul. Kopernika w Krakowie. Sprawca porzbił puszki i skradł ich zawartość około 7 złotych.

ROZPRUCIE KASY NA KAZIMIERZU

W nocy z 27 na 28 bm. dostali się nieujawnieni narazie sprawcy wybiwszy otwór w sklepieniu piwnicy do biura firmy Unia handlowa „Metal“, własności Majera Schora, przy ul. Dietlowskiej 58, gdzie rozpruli kasę ogniotrwałą i pootwierali biurka zabierając drobną gotówkę.

Sytuacja strajkowa

W związku z sytuacją na terenie w Krakowie odbędzie się w dniu dzisiejszym o godzinie 5-tej popołudniu wiec ludowy w Domu Kolejarzy przy ul. Warszawskiej 17.

Dowiadujemy się, że lotne komisje przeprowadziły lustracje piekarń chrześcijańskich.

W piekarniach, w których zastano małoletnich przy pracy w dniu święta Bożego Ciała spisano protokoły.

Robotnicy piekarscy żądają, by w komisjach, które przeprowadzają lustracje, brał udział delegat robotników.

Uważamy, że żądanie to jest uzasadnione.

STRAJK W FIRMIE HUTERER

Od tygodnia trwa strajk w firmie Huterer, na tle wypowiedzenia stosunku pracy trzem pracownikom.

P. Huterer i jego wspólnik Bajer usiłowali usunąć personel z lokalu przemocą.

Na konferencji u Inspektora Pracy pracodawcy oświadczyli, że nie uwzględnią żądań strajkujących i zamkną fabrykę.

Wobec tego strajk trwa; strajkujący zdecydowani są trwać w akcji aż do zwycięstwa.

Wiadomości radiowe

„LUDZIE WISŁY“

Audycja dla Polaków zagranicą.

Z wiosną rozpoczęło się na Wiśle ruchliwe życie; wyruszyły łodzie i berlinki, które są domem ludzi pracujących na rzece. Ten „lud wiślany“ żyjący w tak niezwykłych warunkach, jest bardzo ciekawy, a jednocześnie stanowi ważne zagadnienie społeczne.

Polskie Radio opowie rodakom na obczyźnie o życiu ludzi Wisły w audycji dla Polaków zagranicą w dniu 29 bm. o godzinie 19.00. Audycję opracowali znawcy tego środowiska Helena Boguszewska i Jerzy Kor-nacki.

DRUKARNIA MONOPOL W KRAKOWIE

NA GRÓDKU L. 2

Telefon Nr. 173-02.

wykonuje druki wszelkiego rodzaju, jak: czasopisma, broszury, prospekty, afisze, ulotki, księgi handlowe itd

solidnie-szybko-tanio

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Kraków, ul. Na Gródku 2. — Telefon 173-02. Redaktor przyjmuje od godz. 16—17.

CENY OGŁOSZEŃ: W kronice krakowskiej 11 wiersz mm. 1 zł. Cała strona 1000 zł. — Drobne 10 groszy za wyraz. — Poczukiwania pracy 5 groszy za wyraz.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca Alfred Kwiatkowski.

Drukarnia „Monopol“, Kraków, ul. Na Gródku 2.